

חלק יא - פרשת בחקתי		
יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	ק"ב ע"ב	תשב-תשבה
שני	ק"ג ע"א	תשבה-תשלב
שלישי	ק"ג ע"ב	תשלב-תשלח
רביעי	ק"ד ע"א	תשלח-תשמג
חמישי	ק"ד ע"ב	תשמג-תשנ
שישי	ק"ו ע"א	תשנ-תשנ
שבת	ק"ו ע"ב	תשנ-תשסא

לישמועית שיעורי עמוד היומי
- ב"ש"ק ובאדיש -
03.617.11.40

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש עם פרוש

עלון מס' 257 | פרשת וירא תשפ"ד

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

נשמת האדם מתרה בו, לשוב בעוד מועד

רבי יוחנן פתח ואמר, (שיר ב י) עד שיפוח היום ונסו הצללים טוב דמה לה דודי לצבי או לעופר האילים, עד שיפוח היום וגו', זו אזהרה לאדם בעודו בעולם הזה שהוא פהרף עין, תא חזי מה פתיב, (קהלת ו ו) ואלו חיה אלה שנים פעמים וגו', ביום המיתה כל מה שחיה, נחשב פיוס אחד אצלו, אמר רבי שמעון, נשמתו של אדם מתרה בו, ואומרת עד שיפוח היום (ונסו הצללים) וידמה בעיניו פהרף עין, בעודו בעולם הזה, ונסו הצללים, הדא הוא דכתיב (איוב ח ט) פי צל ימינו עלי ארץ, בבקשה ממך טוב דמה לה דודי לצבי וגו'.

דבר אחר, עד שיפוח היום וגו', אמר רבי שמעון בן פזי, זו אזהרה לאדם בעודו בעולם הזה שהוא פהרף עין, מה הצבי קל ברגליו, אף אתה היה קל בפצבי או בעופר האילים,

מתוק מדבש

נשמת האדם מתרה בו, לשוב בעוד מועד

רבי יוחנן פתח ואמר לפרש מה שכתוב עד שיפוח היום ונסו הצללים טוב דמה לה דודי לצבי או לעופר האילים הנה מה שכתוב עד שיפוח היום וגו' זו אזהרה לאדם בעודו בעולם הזה פסוק זה בא להזהיר את האדם בשהוא עוד חי בעולם הזה לומר לו שהוא פהרף עין שכל חיי האדם נדמים לו בשעת מיתתו כאלו היו רגע אחד פהרף עין, לכן ידע האדם שיפה תשובה ומעשים טובים בעולם הזה יותר מכל תענוגי העולם (פסוק ד י), תא חזי מה פתיב, ואלו חיה אלה שנים פעמים וגו' פרוש אפלו חיה האדם פעמים אלה שנים מה יתרון לו, הלא בין כף ביום המיתה כל מה שחיה כל הנמים אשר חי בעולם הזה, נחשב פיוס אחד אצלו הואיל וטובה לא ראה ובין כף סופו לשוב אל העפר בשאר העניים, הרי אנו רואים שכל תענוגי העולם הזה אינם חשובים כלום, ועל זה אמר רבי שמעון, נשמתו של אדם מתרה בו בהגוף ואומרת לו עד שיפוח היום דע שישלמו ימך במהירות פעין

הנפיקה העוברת פרגע, וידמה בעיניו פהרף עין ואז יהיו ימיו דומים בעיניו כאלו עברו פהרף עין בעודו בעולם הזה ונסו הצללים ואז ינסו החיים הדומים לצל ויברחו ממך, הדא הוא דכתיב פי צל ימינו עלי ארץ פרוש ימי חיינו על הארץ דומים לצל של עוף בשעה שהוא עף כמו שנאמר (פסלים קמד ד) ימיו כצל עובר (מדרש גלגלית רפ"ה פס"ה י"ו ב'), לכן בבקשה ממך בעודו חי על הארץ טוב דמה לה דודי לצבי וגו' פרוש תשנה מיד מעשיך ותשוב מהר בתשובה. (מידושי מהל"ס ומפרשים)

דבר אחר עד שיפוח היום וגו', אמר רבי שמעון בן פזי, זו אזהרה לאדם בעודו בעולם הזה שהוא פהרף עין פסוק זה בא להזהיר ולומר לאדם בעודו חי בעולם הזה שיידע שכל ימי חיינו נחשבים פהרף עין, לכן עד שיפוח היום וגו' טוב דמה לה דודי לצבי או לעופר האילים, פרוש מה הצבי קל ברגליו לרוץ על הקרים, אף אתה היה קל בפצבי או בעופר האילים לעשות רצון בוראך לקים מצות ומעשים טובים ולשוב

לעשות רצון בוראך, כְּדֵי שֶׁתִּנְחַל הָעוֹלָם הַבֶּא, שֶׁהוּא הָרִי בְּשָׁמַיִם, הַנִּקְרָא הַר יְהוּ"ה הַר הַתְּעוּנָה הַהַר הַטוֹב.

הָאֵשׁ שֶׁל הַמַּלְאָכִים נִתְּפָסָה וְלֹא הָיָה נִרְאָה

בְּקִדְמִיתָא שְׁלֵשָׁה אַנְשִׁים, וְאִגְלִימוּ בְּצִיּוּרָא דְאֹיּוּרָא, וְהוּוּ אֶכְלִי וְדָאִי, דְאִשָּׁא דְלֵהוּ אֶכְלִי וְשָׁצִי כְּלָא, וְאִעְבִּיד נַחַת רוּחַ לְאַבְרָהָם, אֲנוּן אִשָּׁא וְדָאִי, וְהָהוּא אִשָּׁא אֲתַפְסִי בְּצִיּוּרָא דְאֹיּוּרָא וְלֹא אֲתַחְזִי, וְהָהוּא מִיכָלָא אִשָּׁא מְלַהֲטָא, וְאֶכְלָא לֵיהּ, וְאַבְרָהָם מְקַבֵּל נַחַת רוּחַ מֵהַאי. כִּיּוֹן דְאִסְתַּלַּק שְׁכִינְתָא, מַה כְּתִיב וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם, מִיַּד מִסְתַּלַּק בְּהַדְיָה מִיכָלָא, דְכְתִיב וַיִּבְאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדוּמָה וְגו', שְׁלֵשָׁה כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא, וְהַשְׁתָּא תְרִין, אֶלָּא מִיכָלָא דְאִיהוּ יְמִינָא אִסְתַּלַּק בְּהַדְיָה שְׁכִינְתָא.

כָּל יְמֵי חַיֵּי הָאָדָם נִצְבִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

רַבִּי אַבָּא פִתַח וְאָמַר, (תהלים כד ג) מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהוּ"ה וַיְמִי יִקּוּם בְּמִקְוֵם קְדוֹשׁ, תָּא חֲזִי כָּל בְּנֵי עַלְמָא לֹא חֲמָאן עַל מַה קְיַיְמִי בְּעַלְמָא, וַיּוּמִין אֲזֵלִין, וְסַלְקִין וְקִיַּיְמִי קָמִי קְדוֹשָׁא

מתוק מדבש

וְלֹא אֲתַחְזִי וְזֶה הָאֵשׁ נִתְּפָסָה וְנִתְּלַבֵּשׁ בְּצִיּוּר וּלְבוּשׁ שֶׁל הָאֹיּוּר וְלִכְּנָן לֹא הָיָה נִרְאָה, וְהָהוּא מִיכָלָא אִשָּׁא מְלַהֲטָא וְאֶכְלָא לֵיהּ וְאוֹתוֹ הַמְאָכֵל הָיָה אֵשׁ לֹהֲטָת וְאוֹכֵלֶת וְאֶכְלוּ אוֹתוֹ, וְאַבְרָהָם מְקַבֵּל נַחַת רוּחַ מֵהַאי מְאָכִילְתָם.

וְאָמַר עוֹד כִּיּוֹן דְאִסְתַּלַּק שְׁכִינְתָא כִּיּוֹן שְׁנִסְתַּלְקָה הַשְּׁכִינָה מֵעַל אַבְרָהָם מַה כְּתִיב וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם, מִיַּד מִסְתַּלַּק בְּהַדְיָה מִיכָלָא מִיַּד נִסְתַּלַּק עִמָּה מִיכָלָא, וְרָאִיהּ לְדַבְרֵי דְכְתִיב וַיִּבְאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדוּמָה וְגו' הָרִי שְׁלֵשָׁה כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא בְּתַחֲלָה בְּאוֹ שְׁלֵשָׁה, וְהַשְׁתָּא תְרִין וְעַתָּה כְּתוּב רַק וַיִּבְאוּ שְׁנֵי מַלְאָכִים, אֶלָּא מִיכָלָא דְאִיהוּ יְמִינָא אִסְתַּלַּק בְּהַדְיָה שְׁכִינְתָא אֶלָּא מִיכָלָא שֶׁהוּא מִצַּד הַחֲסָד נִסְתַּלַּק יַחַד עִם הַשְּׁכִינָה וְנִשְׁאַרוּ רַק שְׁנֵי מַלְאָכִים. (דף קא ע"ב בס"ת, ובבבאורייתו כרך ב עמ' תסד-תסה)

כָּל יְמֵי חַיֵּי הָאָדָם נִצְבִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

רַבִּי אַבָּא פִתַח וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְׁכִּתוּב מִי יַעֲלֶה בְהַר ה' וַיְמִי יִקּוּם בְּמִקְוֵם קְדוֹשׁ פְּרוּשׁ שְׁלֹא כָּל הַנְּשֻׁמוֹת זֹכוֹת לַעֲלוֹת לְגַן עֵדֶן שֶׁהוּא הַר ה', וּמִקְדִּים וְאָמַר תָּא חֲזִי כָּל בְּנֵי עַלְמָא לֹא חֲמָאן עַל מַה קְיַיְמִי בְּעַלְמָא בֵּא וְרָאֵה כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא רוֹאִים, פְּרוּשׁ לֹא מִתְּבוּנִים לְמַה חַיִּים בְּעוֹלָם וּמַה תְּכַלִּיתָם, וַיּוּמִין אֲזֵלִין

בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו, כְּדֵי שֶׁתִּנְחַל הָעוֹלָם הַבֶּא שֶׁהוּא הָרִי בְּשָׁמַיִם בְּזֶה מוֹסִיף רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן פִּזִּי לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק שְׁבַסוּף שִׁיר הַשִּׁירִים, בְּרַח דוּדֵי וְדַמָּה לָךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרֵי הָאֵלִים עַל הָרִי בְּשָׁמַיִם, פְּרוּשׁ הָיָה קַל כְּצַבִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָךְ כְּדֵי שֶׁתִּנְחַל עוֹלָם הַבֶּא שֶׁהוּא הָרִי בְּשָׁמַיִם, וְהוּא הַנִּקְרָא הַר ה', הַר הַתְּעוּנָה, הַהַר הַטוֹב, וְלִפְשֵׁי שְׁהִנְאָת הַנְּשֻׁמָה בְּעוֹלָם הַזֶּה הִיא מְרִיחַ טוֹב, לְכֵן הַתְּעוּנָה שְׁבַעֲוֹלָם הַבֶּא נִקְרָא בְּשָׁמַיִם.

(דף צט ע"ב במדרש הנעלם, ובבבאורייתו כרך ב עמ' תנא-תנב)

הָאֵשׁ שֶׁל הַמַּלְאָכִים נִתְּפָסָה וְלֹא הָיָה נִרְאָה

בְּתַחֲלָה בְּאוֹ שְׁלֵשָׁה אַנְשִׁים [לְאַבְרָהָם אַבְיָנוּ], וְאָמַר עוֹד כִּי בְּקִדְמִיתָא שְׁלֵשָׁה אַנְשִׁים בְּתַחֲלָה בְּאוֹ שְׁלֵשָׁה אַנְשִׁים, וְאִגְלִימוּ בְּצִיּוּרָא דְאֹיּוּרָא וְנִתְּלַבְּשׁוּ בְּצִיּוּר שֶׁל אֹיּוּר, וְהוּוּ אֶכְלִי וְהָיוּ אוֹכְלִים כְּמוֹ שְׁנִנְאָמַר וְהוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיִּאֲכְלוּ, וּמִפְּרֵשׁ אֶכְלִי וְדָאִי, דְאִשָּׁא דְלֵהוּ אֶכְלִי וְשָׁצִי כְּלָא אֶכְלוּ מִמֶּשׁ כִּי הָאֵשׁ שְׁלָהֶם שָׂרְפָה וְכִלְתָּה הַכֹּל, וְאִעְבִּיד נַחַת רוּחַ לְאַבְרָהָם וְנִנְעֵשָׂה בְּזֶה נַחַת רוּחַ לְאַבְרָהָם, וּמוֹסִיף לְפָרֵשׁ וְאָמַר אֲנוּן אִשָּׁא וְדָאִי הֵם הָיוּ אֵשׁ מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׁנִנְאָמַר (פְּסָלִים קד ד) מְשֻׁרְתֵי אֵשׁ לֹהֲטִי, וְהָהוּא אִשָּׁא אֲתַפְסִי בְּצִיּוּרָא דְאֹיּוּרָא

בְּרִיף הוּא, כֹּל אַנּוּן יוֹמִין דְּבַנֵּי נֶשָׂא קַיִימֵי בְּהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, דְּהָא כְּלָהוּ אַתְּבְּרִיאוּ, וְכִלְהוּ קַיִימֵי לְעִילָא, וּמְנַלְן דְּאַתְּבְּרִיאוּ, דְּכְתִיב (שם קל"ט טז) יָמִים יוֹצְרוּ, וְכַד מְטָאן יוֹמִין לְאַסְתְּלָקָא מֵהַאי עֲלָמָא, כְּלָהוּ קַרִיבִין קַמֵּי מַלְפָּא עֲלָאָה, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (מלכים א ב א) וַיִּקְרְבוּ יָמֵי דָּוִד לְמוֹת, (בראשית מו כט) וַיִּקְרְבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת.

בְּגִין דְּכַד בַּר נֶשׂ אִיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, לֹא אֲשַׁגַּח וְלֹא אֲסַתְּפַל עַל מַה קָאִים, אֲלֵא כֹּל יוֹמָא וַיּוֹמָא חָשִׁיב כְּפֹלּוּ הוּא אָזִיל בְּרַקְנֵיָא.

אַדָּם הַנְּמֻשֵׁף אַחַר בּוֹרְאוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְרָאִים לוֹ בְּאַחֲרִיתוֹ, הַדְּרֵף לְעֵלוֹת לְמַקּוֹמוֹ

דְּהָא כַּד נִשְׁמַתָּא נְפֻקָת מֵהַאי עֲלָמָא, לֹא יָדַעַת לְאָן אֹרְחָא סְלִקִין לָהּ, דְּהָא אֹרְחָא לְסֻלְקָא לְעִילָא, לְאַתֵּר דְּנִהִירוּ דְּנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין נְהַרִין, לֹא (דף צ"ט ע"ב) אֲתִיְהִיב לְכִלְהוֹן נִשְׁמַתִּין, דְּהָא כְּגוֹוְנָא דְּאִיהוּ אֲמֻשֵׁף עֲלֵיהּ בְּהַאי עֲלָמָא, הִכִּי אֲתַמְשַׁכַּת לְבַתֵּר דְּנַפְיָק מִנֵּיהּ.

מֵתוֹק מַדְבַּשׁ

וְאָמַר עוֹד בְּגִין דְּכַד בַּר נֶשׂ אִיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא לֹא אֲשַׁגַּח וְלֹא אֲסַתְּפַל עַל מַה קָאִים לְפִי שְׂכֻשְׁהָאָדָם הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה לֹא מִשְׁגִּיחַ וְלֹא מִתְבּוֹנֵן לְמַה הוּא חַי וְמַה תְּכִלִּיתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא כֹּל יוֹמָא וַיּוֹמָא חָשִׁיב כְּפֹלּוּ הוּא אָזִיל בְּרַקְנֵיָא אֲלֵא חוֹשֵׁב כֹּל יוֹם וְיוֹם כְּפֹלּוּ הוּא הוֹלֵף בְּרַקְנוֹת וְאִין לוֹ עוֹד מְצִיאוֹת, אֲבָל אִינוּן כֹּן אֲלֵא כֹּל יוֹם עִם כֹּל הַמַּעֲשִׂים שְׂנַעֲשׂוּ בּוֹ קַיִימִים לְעוֹלָם. (דף צ"ט ע"א, וּבְכִיאֹרֵינוּ כַּרְךָ ב' ע"מ' תְּסוּ-תְּסוּ)

אַדָּם הַנְּמֻשֵׁף אַחַר בּוֹרְאוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְרָאִים לוֹ בְּאַחֲרִיתוֹ, הַדְּרֵף לְעֵלוֹת לְמַקּוֹמוֹ

וְאָמַר עוֹד דְּהָא כַּד נִשְׁמַתָּא נְפֻקָת מֵהַאי עֲלָמָא כִּי כְּפֹלּוּ הַנְּשֻׁמָּה יוֹצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, לֹא יָדַעַת לְאָן אֹרְחָא סְלִקִין לָהּ אִינְהּ יוֹדַעַת לְאִיזוֹ דְּרֵף מַעֲלִים אוֹתָהּ, דְּהָא אֹרְחָא לְסֻלְקָא לְעִילָא לְאַתֵּר דְּנִהִירוּ דְּנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין נְהַרִין כִּי הַדְּרֵף לְעֵלוֹת לְמַעְלָה לְגֵן עֵדֵן לְמַקּוֹם שְׁהַנְּשֻׁמוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת מְאִירוֹת שָׁם, לֹא (דף צ"ט ע"ב) אֲתִיְהִיב לְכִלְהוֹן נִשְׁמַתִּין לֹא נִתְּנָה לְדַעַת לְכֹל הַנְּשֻׁמוֹת, דְּהָא כְּגוֹוְנָא דְּאִיהוּ אֲמֻשֵׁף עֲלֵיהּ בְּהַאי עֲלָמָא כִּי כְּפֹלּוּתָהּ הַכִּינְיָה שְׁהָאָדָם מִמֻּשֵׁף עַל עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, הִכִּי אֲתַמְשַׁכַּת לְבַתֵּר דְּנַפְיָק מִנֵּיהּ כִּי נִמְשַׁכַּת הַנְּשֻׁמָּה אַחַר צִאתָהּ מִנֵּהּ.

וְהַיְמִים חוֹלְפִים וְעוֹבְרִים, רְצוּנוֹ לומר יֵשׁ אַנְּשִׁים שְׁחוֹשְׁבִים שְׁהַיְמִים שְׂעָבְרוּ וְחִלְפוּ אִין לְהֵם מְצִיאוֹת עוֹמֵד, וְאוֹמְרִים כִּי בְּחֻלְפֵם יִתְבַטְּלוּ הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּהֵם, עַל כֵּן אִינֵם מִתְעַסְקִים רַק בְּמַה שְׂטוֹב לְהֵנָּאת גּוֹפֵם הַכְּלָהּ, אֲבָל הָאָמַת אִינוּן כֹּן אֲלֵא וְסֻלְקִין וְקַיִימֵי קַמֵּי קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא כֹּל אַנּוּן יוֹמִין דְּבַנֵּי נֶשָׂא קַיִימֵי בְּהוּ בְּהַאי עֲלָמָא כֹּל הַיְמִים שְׂבַנֵּי אָדָם חַיִּים בְּהֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה עוֹלִים וְעוֹמְדִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּהָא כְּלָהוּ אַתְּבְּרִיאוּ כִּי כֹּל הַיְמִים בְּרָאָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְגַם אַחַר עֲבָרָם יֵשׁ לְהֵם מְצִיאוֹת מְשִׁית, וְכִלְהוּ קַיִימֵי לְעִילָא וְכֹלָם עוֹמְדִים וְנִמְצָאִים לְמַעְלָה, וּמְנַלְן דְּאַתְּבְּרִיאוּ וּמִנֵּן לְנוֹ שְׁהַיְמִים נִבְרָאוּ, דְּכְתִיב יָמִים יוֹצְרוּ פְרוּשׁ הַיְמִים נוֹצְרוּ וְנִבְרָאוּ, וְכַד מְטָאן יוֹמִין לְאַסְתְּלָקָא מֵהַאי עֲלָמָא וְכַשְׁמַגִּיעִים הַיְמִים שֶׁל הָאָדָם לְהַסְתַּלַּק וְלְעֵלוֹת מֵעוֹלָם הַזֶּה בְּפִטְרִית הָאָדָם, כְּלָהוּ קַרִיבִין קַמֵּי מַלְפָּא עֲלָאָה אֲזֵ כֹּל הַיְמִים מִתְקַרְבִים וְעוֹלִים וְעוֹמְדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב וַיִּקְרְבוּ יָמֵי דָּוִד לְמוֹת שְׁבַהֲסִתְּלִקוֹת דָּוִד נִתְקַרְבוּ הַיְמִים לְעֵלוֹת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹן כְּתִיב וַיִּקְרְבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת גַּם כֵּן הַכּוֹנֵנָה שְׁבַהֲסִתְּלִקוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוּ נִתְקַרְבוּ וְעָלוּ הַיְמִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרְצוּנוֹ לומר כִּי הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים בְּזֵה הָעוֹלָם הֵם נִתְלִים בְּאוֹתָם הַיְמִים שְׁבַהֲם נַעֲשׂוּ, וְהֵם הֵם הַנּוֹתְנִים קִיּוּם וְהַעֲמָדָה בְּאוֹתָם הַיְמִים וְנִשְׁאָרִים נְצַחִים לְעוֹלָם. (רמ"ק וּמְפִרְסִים)

תָּא חֲזִי אִי בַר נֶשׁ אֲתַמְשִׁיךְ בְּתַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְתִיאֻבְתָּא דִּילִיָּה אֲבַתְרִיהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא,
לְבַתַּר כַּד נָפִיק מִנִּיהּ, אִיהוּ אֲתַמְשִׁיךְ אֲבַתְרִיהּ, וְיִהְבִּין לִיה אֹרַח לְאַסְתְּלָקָא לְעִילָא, בְּתַר
הֵהוּא מְשִׁיכוּ דְאַתְמְשִׁיךְ בְּרַעוּתָא כֹּל יוֹמָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא.

הַמְתַּדְבֵּק בְּרִצּוֹן וְדַבּוּר וּמַעֲשֵׂה בִקְדוּשָׁה, מִמְשִׁיכֵם עָלָיו מִלְמַעְלָה

אָמַר רַבִּי אָבָא, יוֹמָא חַד אַעֲרַעְנָא בְּחַד מְתָא, מֵאַנּוּן דִּהוּוּ מִן בְּנֵי קֳדָם, וְאָמְרוּ לִי מַה־הִיא
חֻכְמָתָא דִּהוּוּ יַדְעִין מִיּוֹמֵי קֳדָמָי, וְהוּוּ אֲשַׁפְּחֵן סַפְרִין דְּחֻכְמָתָא דְלַהוֹן, וְקָרִיבוּ לִי חַד
סַפְרָא, וְהוּוּ פְתִיב בֵּיה, דְּהָא פְּגוּוֹנָא דְרַעוּתָא דְבַר נֶשׁ אִיכוּוֹן בֵּיה בְּהֵאֵי עֲלָמָא, הֲכִי אֲמַשִּׁיךְ
עָלֵיהּ רוּחַ מְלַעֲיָלָא, פְּגוּוֹנָא דְהֵהוּא רַעוּתָא דְאַתְדַּבֵּק בֵּיה, אִי רַעוּתִיהּ אִיכוּוֹן בְּמַלְאָה עֲלָאָה
קִדְיָשָׁא, אִיהוּ אֲמַשִּׁיךְ עָלֵיהּ לְהֵהִיא מְלָה מְלַעֲיָלָא לְתַתָּא לְגַבִּיהּ, וְאִי רַעוּתִיהּ לְאַתְדַּבֵּקָא בְּסַטְרָא
אַחְרָא וְאִיכוּוֹן בֵּיה, אִיהוּ אֲמַשִּׁיךְ לְהֵהִיא מְלָה מְלַעֲיָלָא לְתַתָּא לְגַבִּיהּ.

וְהוּוּ אָמְרִי, דְעַקְרָא דְמַלְתָּא תְּלִיָּא בְּמַלִּין וּבְעוֹבְדָא וּבְרַעוּתָא לְאַתְדַּבֵּקָא, וּבְדָא אֲתַמְשִׁיךְ מְלַעֲיָלָא
לְתַתָּא הֵהוּא סַטְרָא דְאַתְדַּבֵּק בֵּיה, וְאֲשַׁפְּחֵנָא בֵּיה כֹּל אַנּוּן עוֹבְדִין וּפּוֹלְחָנִין דְּכוּכְבָּיָא וּמְזִלִּי,
וּמַלִּין דְּאַצְטְרִיכוּ לֹוֹן, וְהִיאָךְ רַעוּתָא לְאַתְפּוּוֹנָא בְּהוּ, בְּגִין (דף ק ע"א) לְאַמְשַׁכָּא לֹוֹן לְגַבִּיָּהּ.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

דְּלַהוֹן וְקָרִיבוּ לִי חַד סַפְרָא וְנִמְצְאוּ שְׁם סַפְרִים שֶׁל
הַחֻכְמָה שֶׁלָּהֶם וְהִבִּיאוּ לִפְנֵי סַפֵּר אַחַד, וְהָיָה פְתִיב בֵּיה
דְּהָא פְּגוּוֹנָא דְרַעוּתָא דְבַר נֶשׁ אִיכוּוֹן בֵּיה בְּהֵאֵי
עֲלָמָא וְהָיָה פְתוּב בּוֹ כִּי בְמַה שְׂרַצוֹן הָאָדָם מִכּוֹן בּוֹ בְּזַה
הָעוֹלָם, הֲכִי אֲמַשִּׁיךְ עָלֵיהּ רוּחַ מְלַעֲיָלָא כִּן מִמְשִׁיךְ
עָלָיו רוּחַ מְלַמְעֵלָה, פְּגוּוֹנָא דְהֵהוּא רַעוּתָא דְאַתְדַּבֵּק
בֵּיה כַּעֲיִן אוֹתוֹ הַרְצוֹן שֶׁנִּתְדַּבֵּק בּוֹ, אִי רַעוּתִיהּ אִיכוּוֹן
בְּמַלְאָה עֲלָאָה קִדְיָשָׁא אִם רִצּוֹנוֹ נִתְפַּח בְּדַבְּרֵי עֲלִיוֹן
וְקִדּוּשׁ, אִיהוּ אֲמַשִּׁיךְ עָלֵיהּ לְהֵהִיא מְלָה מְלַעֲיָלָא
לְתַתָּא לְגַבִּיהּ הוּא מִמְשִׁיךְ אוֹתוֹ הַדְּבַר מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה
אֵלָיו, וְאִי רַעוּתִיהּ לְאַתְדַּבֵּקָא בְּסַטְרָא אַחְרָא וְאִיכוּוֹן
בֵּיה וְאִם רִצּוֹנוֹ לְהִתְדַּבֵּק בְּסַטְרָא אַחְרָא וְנִתְפַּח בּוֹ, אִיהוּ
אֲמַשִּׁיךְ לְהֵהִיא מְלָה מְלַעֲיָלָא לְתַתָּא לְגַבִּיהּ הוּא
מִמְשִׁיךְ אוֹתוֹ הַדְּבַר מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה אֵלָיו. (רמ"ק ומפרכסי)

וְהוּוּ אָמְרִי דְעַקְרָא דְמַלְתָּא תְּלִיָּא בְּמַלִּין וּבְעוֹבְדָא
וּבְרַעוּתָא לְאַתְדַּבֵּקָא וְהִיוּ אוֹמְרִים לִי שְׁעַקְרֵי הַדְּבַר
תְּלוּי לְהִתְדַּבֵּק בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה וּבְרִצּוֹן הַלֵּב, רוּצָה לֹוֹמֵר
שֶׁלֹּשָׁה אֵלוֹ מַחְשַׁבָּה וְדַבּוּר וּמַעֲשֵׂה כֻּלָּם צְרִיכִים לְהוֹצִיא
לְפַעַל כֹּל פְּעֵלָה, וּבְדָא אֲתַמְשִׁיךְ מְלַעֲיָלָא לְתַתָּא הֵהוּא
סַטְרָא דְאַתְדַּבֵּק בֵּיה וּבְזַה נִמְשַׁךְ מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה אוֹתוֹ
הַצַּד שֶׁנִּתְדַּבֵּק בּוֹ, וְאֲשַׁפְּחֵנָא בֵּיה כֹּל אַנּוּן עוֹבְדִין
וּפּוֹלְחָנִין דְּכוּכְבָּיָא וּמְזִלִּי וּמַצְאֵתִי בְּאוֹתוֹ הַסַּפֵּר כֹּל

וּמְפָרֵשׁ וְאָמַר תָּא חֲזִי אִי בַר נֶשׁ אֲתַמְשִׁיךְ בְּתַר קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְתִיאֻבְתָּא דִּילִיָּה אֲבַתְרִיהּ בְּהֵאֵי
עֲלָמָא בָּא וְרָאָה אִם הָאָדָם נִמְשַׁךְ אַחַר הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְתִשׁוּקְתוֹ אַחְרָיו בְּזַה הָעוֹלָם, לְבַתַּר כַּד נָפִיק מִנִּיהּ אִיהוּ
אֲתַמְשִׁיךְ אֲבַתְרִיהּ אֲזַי אַחַר כִּף פְּשִׁיזָא מִמֶּנּוּ הוּא גַם
כִּן נִמְשַׁךְ אַחְרָיו, וְיִהְבִּין לִיה אֹרַח לְאַסְתְּלָקָא לְעִילָא
וּמְרָאִים לוֹ הַדְּרָךְ לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, בְּתַר הֵהוּא מְשִׁיכוּ
דְאַתְמְשִׁיךְ בְּרַעוּתָא כֹּל יוֹמָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא אַחַר אוֹתָהּ
הַהִמְשָׁכָה שֶׁהָיָה נִמְשַׁךְ בְּרִצּוֹנוֹ כֹּל יוֹם בְּזַה הָעוֹלָם.

(דף צט ע"א-ע"ב, ובכיאורינו כרך ב עמ' תסו)

הַמְתַּדְבֵּק בְּרִצּוֹן וְדַבּוּר וּמַעֲשֵׂה בִקְדוּשָׁה, מִמְשִׁיכֵם עָלָיו מִלְמַעְלָה

וּמְבִיא מַעֲשֵׂה מַמָּה שֶׁקָּרָה לְרַבִּי אָבָא בְּזַה הַעֲנִין כַּדִּמְפָּרֵשׁ
וְאָזִיל, אָמַר רַבִּי אָבָא, יוֹמָא חַד אַעֲרַעְנָא בְּחַד
מְתָא מֵאַנּוּן דִּהוּוּ מִן בְּנֵי קֳדָם יוֹם אַחַד בְּאַמְצַע דְּרַכִּי
פְּגִשְׁתִּי בְּעִיר אַחַת מֵאוֹתָם שֶׁהָיוּ מִן בְּנֵי קֳדָם, וְעַתָּה דְרִים
שֶׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ לִי מַה־הִיא חֻכְמָתָא דִּהוּוּ יַדְעִין
מִיּוֹמֵי קֳדָמָי וְאָמְרוּ לִי מֵאוֹתָהּ הַחֻכְמָה שֶׁל הַסַּטְרָא
אַחְרָא שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים מֵהַחֻכְמוֹת שֶׁל יְמֵי קֳדָם, וְהֵם חֻכְמוֹת
וְשִׁמוֹת הַטְּמָאָה אֲשֶׁר מִסֵּר אֲבָרְהָם לְבְנֵי הַפְּלִגְשִׁים וְיִשְׁלַחֵם
אֶל אֶרֶץ קֳדָם כַּדִּלְקַמּוֹ, וְהוּוּ אֲשַׁפְּחֵן סַפְרִין דְּחֻכְמָתָא

כְּגוֹנוֹנָא דָא מֵאן דְּבַעֵי לְאַתְדַּבְקָא לְעִילָא בְרוּחַ קְדָשָׁא, דְּהָא בְּעוֹבְדָא וּבְמַלִּין וּבְרַעוּתָא דְלִבָּא לְכוּוֹנָא, בְּהֵיא מְלָה תְלִיָא מְלֵתָא לְאַמְשָׁכָא לִיהַ לְגַבְיָה מְעִילָא לְתַתָּא וּלְאַתְדַּבְקָא בְּהֵיא מְלָה.

וְהוּוּ אַמְרֵי כְּמָה דְּבַר נֶשׁ אַתְמֶשֶׁף בְּהֵיא עֲלָמָא, הֵכִי נְמִי מְשַׁכִּין לִיהַ כַּד נְפִיק מֵהֵיא עֲלָמָא, וּבְמָה דְאַתְדַּבְק בְּהֵיא עֲלָמָא וְאַתְמֶשֶׁף אַבְתְּרִיָה, הֵכִי אַתְדַּבְק בְּהֵיא עֲלָמָא, אִי בְּקְדָשָׁא בְּקְדָשָׁא, וְאִי בְּמִסְאָבָא בְּמִסְאָבָא, אִי בְּקְדָשָׁא מְשַׁכִּין לִיהַ לְגַבְיָה הוּוּא סֵטֵר וְאַתְדַּבְק בִּיהַ לְעִילָא, וְאַתְעַבִּיד מְמַנָּא שְׁמָשָׁא לְשְׁמָשָׁא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּוּא, בֵּין אַנוּן שְׁאָר מְלֵאכִין, כְּמָה דְּהֵכִי אַתְדַּבְק לְעִילָא וְקָאִים בֵּין אַנוּן קְדִישִׁין, דְּכְתִיב (זכריה ג' 1) וְנָתַתִּי לָךְ מַהְלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה.

מתוק מדבש

הָאָדָם בְּזָה הָעוֹלָם, הֵכִי נְמִי מְשַׁכִּין לִיהַ כַּד נְפִיק מֵהֵיא עֲלָמָא כְּמוֹ כֵּן מוֹשְׁכִים אוֹתוֹ אַחַר פְּטִירְתוֹ לְאוֹתוֹ צַד כְּשִׁינְצָא מִזָּה הָעוֹלָם, וּבְמָה דְאַתְדַּבְק בְּהֵיא עֲלָמָא וְאַתְמֶשֶׁף אַבְתְּרִיָה וּבְמָה שְׁנַתְדַּבְק הָאָדָם בְּזָה הָעוֹלָם וְנִמְשֵׁף אַחֲרָיו, הֵכִי אַתְדַּבְק בְּהֵיא עֲלָמָא כֵּן נִתְדַּבְק בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, אִי בְּקְדָשָׁא בְּקְדָשָׁא וְאִי בְּמִסְאָבָא בְּמִסְאָבָא אִם בְּעוֹלָם הַזֶּה נִתְדַּבְק בְּקְדָשָׁה אִז גַּם בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן יִתְדַבְק בְּקְדָשָׁה, וְאִם בְּטְמָאָה יִתְדַבְק בְּטְמָאָה, וּמְפָרֵשׁ יוֹתֵר אִי בְּקְדָשָׁא מְשַׁכִּין לִיהַ לְגַבְיָה הוּוּא סֵטֵר וְאַתְדַּבְק בִּיהַ לְעִילָא אִם בְּעוֹלָם הַזֶּה נִתְדַּבְק בְּקְדָשָׁה אִז מוֹשְׁכִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ הַצַּד וְנִתְדַּבְק בּוֹ לְמַעְלָה, וְאַתְעַבִּיד מְמַנָּא שְׁמָשָׁא לְשְׁמָשָׁא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּוּא בֵּין אַנוּן שְׁאָר מְלֵאכִין, כְּמָה דְּהֵכִי אַתְדַּבְק לְעִילָא וְנַעֲשֶׂה מְמַנָּה וּמְשַׁרְתָּ לְשַׁרְתָּ לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּוּא בֵּין שְׁאָר הַמְלָאכִים, כְּמוֹ שְׁכַף נִתְדַבְק לְמַעְלָה בְּקְדָשָׁה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְקָאִים בֵּין אַנוּן קְדִישִׁין וְלְמַעְלָה זֹכָה לְעַמּוּד בֵּין הַמְלָאכִים הַקְדוֹשִׁים, דְּכְתִיב וְנָתַתִּי לָךְ מַהְלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה פְּרוּשׁ שְׁיִזְכָּה לְהֵלֵף וְלִמְצָא בֵּין מְלָאכִי מַעְלָה.

(דף ק ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' תסח-תט)

אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים וְעַבּוּדוֹת שֶׁל הַכּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, וּמַלִּין דְּאַצְטְרִיכוֹ לֹון וְהַדְּבָרִים הַצְּרִיכִים לְעַבּוֹדָתָם, וְהֵיאָף רַעוּתָא לְאַתְכוּוֹנָא בְּהוּוּ וְאִיף צְרִיף רַצוֹן לְהַתְדַּבְק בְּהֵם, בְּגִין (דף ק ע"א) לְאַמְשָׁכָא לֹון לְגַבְיָהוּ כְּדִי לְהַמְשִׁיף אוֹתָם הַפְּחוֹת אֲצֵלָם.

(דף צט ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' תסח-תט)

המתעלה במעשיו פראוי בעולם הזה, נעשה משרת ר' בין מלאכי עליון

כְּגוֹנוֹנָא דָא מֵאן דְּבַעֵי לְאַתְדַּבְקָא לְעִילָא בְרוּחַ קְדָשָׁא כְּעִין זֶה הוּוּא מִי שְׂרוּצָה לְהַתְדַּבְק לְמַעְלָה בְרוּחַ הַקְדָּשׁ, גַּם כֵּן תְּלוֹי בְּמַעֲשָׂיו דְּהָא בְּעוֹבְדָא וּבְמַלִּין וּבְרַעוּתָא דְלִבָּא לְכוּוֹנָא כִּי בְּמַעֲשָׂה וּבְדַבּוּר וּבְרַצוֹן הַלֵּב לְכוּן, בְּהֵיא מְלָה תְלִיָא מְלֵתָא לְתַתָּא בְּעִנְיָן זֶה תְּלוֹי הַדְּבָר, לְאַמְשָׁכָא לִיהַ לְגַבְיָה מְעִילָא לְתַתָּא וּלְאַתְדַּבְקָא בְּהֵיא מְלָה לְהַמְשִׁיף אוֹתָהּ הַבְּחִינָה אֲצֵלוֹ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה וְלְהַתְדַּבְק בְּאוֹתוֹ הַדְּבָר.

וְהוּוּ אַמְרֵי וְעוֹד הִיוּ אוֹמְרִים אוֹתָם בְּנֵי קְדָם, כְּמָה דְּבַר נֶשׁ אַתְמֶשֶׁף בְּהֵיא עֲלָמָא כִּי לְאוֹתוֹ הַצַּד שְׁנַמְשֵׁף

שבת דא שירתא

לימוד הזוהר בכוחו לבטל גזירות רעות

הנהגה בשנת תצ"א בקיץ היה גזירות נוראות מאת האפיפיור של אותו הזמן, וכו', והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו (הרמח"ל דיע"א) שאל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח כזה להסטרטא אחרא נגד התורה, וכו'.

וכן כותב לו רבינו כי הוא ראה זאת מקודם והקדים רפואה למכה, ותיקן בהשיבה שלו שילמדו ספר הזוהר ותיקונים וזוהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים וכו', וכותב רבינו לרבו כי ברור לו כי זה הוא כח שיבטל הגזירה ומביא דברי הרשב"י ע"ה.

(ידים משה להרמח"ל, תקנות ראשונת, אות י"ד)

לקבלת העלון מודי שבוע יש לשלוח אימיל בכתובת: 3022233@gmail.com

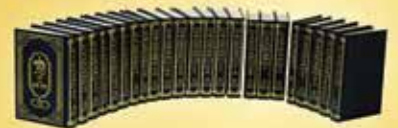
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)